Lietas Nr. C32207716
Lietas arhīva Nr. C-0195-17/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2017. gada 26. aprīlī

Aizkraukles rajona tiesa šāda sastāvā:
tiesnese I. Zālīte,
rakstveida procesā izskatīja civillietu AS "Latvijas Gāze" prasībā pret /pers.A/ par parāda piedziņu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

AS "Latvijas Gāze" (turpmāk – prasītāja) 2016. gada 2. martā cēlusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā prasību pret /pers. C/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu. 2016. gada 15. septembrī Civilprocesa likuma 32.[1] pantā paredzētajā kārtībā minētā civillieta saņemta Aizkraukles rajona tiesā.

Prasītāja norāda, ka gazificētajā objektā /adrese/, izlietota dabasgāze, par ko nav veikta samaksa pilnā apmērā.

2007. gada 21. decembrī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Dabasgāzes piegādes līgums mājsaimniecības lietotājiem Nr. 37-180591 par dabasgāzes piegādi objektā.

Līguma 2.1.2. apakšpunkts, Ministru kabineta 2008. gada 16. decembra noteikumu Nr. 1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 90.1. apakšpunkts paredz atbildētāja saistību veikt samaksu par dabasgāzes lietošanu objektā.

Līguma 6.2. apakšpunkts, Ministru kabineta 2008. gada 16. decembra noteikumu Nr. 1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 69. punkts un 2013. gada 20. novembra Norēķinu kārtības par dabasgāzi mājsaimniecības lietotājiem 12. punkts paredz līguma neizbeigšanas gadījumā, ja atbildētājs dabasgāzes iekārtu nodevis citai personai un par to nav informējis prasītāju (nav noteiktā kartībā lūdzis izbeigt līguma darbību, norādot dabasgāzes patēriņa skaitītāja rādījumu), atbildētājs ir atbildīgs par objektā izlietotās dabasgāzes samaksu līdz dienai, kad noslēgts līgums ar jauno lietotāju.

Jaunais objekta lietotājs (/pers. D/ – objekta jaunais īpašnieks) lūdzis prasītāju noslēgt līgumu par dabasgāzes piegādi 2015. gada 10. jūlijā ar viņu, apņemoties veikt maksājumus sākot no skaitītāja rādījuma 1739.

Atbildētāja nesamaksātais parāds līdz minētajam rādījumam ir 477,04 EUR, ko veido nesamaksātie maksājumi par izlietoto dabasgāzi objektā no 2011.gada 28. februāra līdz 2015. gada 15. jūnijam 299,45 EUR, 176,30 EUR - nesamaksātie nokavējuma procenti par samaksas kavējumu periodā no 2011. gada 14. aprīļa līdz 2015. gada 30. jūnijam - 0,15% dienā no kavētā maksājuma saskaņā ar Ministru kabineta 2008. gada 16. decembra noteikumu Nr. 1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 65. punktu un izdevumi par pretenzijas nosūtīšanu 1,29 EUR.

Pirms prasības celšanas tiesā prasītājs aicinājis atbildētāju veikt saistību izpildi, tajā skaitā 2015. gada 8. septembrī nosūtot pretenziju uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietu. Līdz prasības celšanai atbildētājs saistības nav izpildījis.

Prasītāja lūdza tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai parādu 300,74 EUR, nokavējuma procentus 176,30 EUR un visus tiesāšanās izdevumus, ko veido valsts nodeva 71,56 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kā arī līdz noteikt prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nesamaksātās summas līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja nevēlas, lai notiku uzklausīšana tiesas sēdē.

Prasība pamatota ar Ministru kabineta 2008. gada 16. decembra noteikumu Nr. 1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 46., 65., 69., 72., 90.[1].punkts, Civillikuma 1587. un 1828. pantu.

Rakstveida paskaidrojumi par celto prasību no atbildētāja tiesā nav saņemti.

Civilprocesa likuma 250.[25] panta otrā daļa noteic, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskata par nepieciešamu iztiesāt lietu tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Datums, kad sprieduma noraksts ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.

No lietas materiāliem redzams, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[22] panta pirmo daļu 2016. gada 7. martā prasītājai un atbildētājam ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim *(lietas 24. lapa)*.

Ar Aizkraukles rajona tiesas tiesneses I. Zālītes 2016. gada 28. septembra lēmumu civillietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu 2017. gada 5. janvārī pusēm ir paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā *(lietas 35. lapa)*.

Atbildētājam tiesas dokumenti nosūtīti uz prasības pieteikumā norādīto adresi, kā arī atbildētājs par civillietas izskatīšanas laiku informēts saskaņā ar Civilprocesa likuma 59. panta pirmo daļu, ievietojot informāciju laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" *(lietas 40. lapa)*.

MOTĪVU DAĻA

Izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietas materiāliem redzams, ka 2007. gada 21. decembrī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts dabasgāzes piegādes līgums mājsaimniecības lietotājam Nr. 37-180591 *(lietas 10. lapa)*.

Saskaņā ar Civillikuma 3. pantu tiesiskā attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības. Ministru kabineta 2008. gada 16. decembra noteikumu Nr. 1048 „Dabasgāzes piegādes un lietošanas

noteikumi" 90.1. pants paredzēja mājsaimniecības lietotāja pienākumu atbilstoši sistēmas operatora apstiprinātajai norēķinu kārtībai maksājumus par dabasgāzi veikt 20 dienu laikā pēc norēķinu perioda beigām. Norēķinu periods ir kalendāra mēnesis.

Turklāt saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja savu pienākumu piegādāt dabasgāzi objektam /adrese/, kura īpašnieks bija atbildētājs, ir izpildījusi un kā izriet no lietā esošā parāda aprēķina *(lietas 15.-17. lapa)*, ir pamats secināt, ka atbildētājs savus pienākumus nav izpildījis, proti, nav veicis prasītājai samaksu par piegādāto un patērēto dabasgāzi.

No lietas materiālos esošās Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs A/redzams, ka, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas 2015. gada 21. maija lēmumu lietā Nr. C60039915, īpašuma tiesības nostiprinātas /pers. D/ *(lietas 12.-14. lapa)*, savukārt no 2015. gada 10. jūlija pieteikuma redzams, ka /pers. D/ lūdzis noslēgt līgumu par dabasgāzes piegādi dzīvoklis /adrese/, ar gāzes skaitītāja rādījumu 1739 *(lietas 11. lapa)*.

Līguma 6.2. apakšpunkts noteic, ka, mainoties lietotāja īpašuma/īres tiesībām uz gazificēto objektu, lietotājs ir atbildīgs par saņemtās gāzes apmaksu līdz līguma izbeigšanai, kā arī citu līgumā noteikto saistību izpildi. Arī Ministru kabineta 2008. gada 16. decembra noteikumu Nr. 1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 69. punkts un 2013. gada 20. novembra Norēķinu kārtības par dabasgāzi mājsaimniecības lietotājiem 12. punkts paredz līguma neizbeigšanas gadījumā, ja atbildētājs dabasgāzes iekārtu nodevis citai personai un par to nav informējis prasītāju (nav noteiktā kartībā lūdzis izbeigt līguma darbību, norādot dabasgāzes patēriņa skaitītāja rādījumu), atbildētājs ir atbildīgs par objektā izlietotās dabasgāzes samaksu līdz dienai, kad noslēgts līgums ar jaunu dabasgāzes lietotāju.

No parāda aprēķina redzams, ka parāds par piegādāto dabasgāzi atbildētājam aprēķināts par laika periodu no 2011. gada 28. februāra līdz 2015. gada 15. jūnijam. Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret celto prasību un parāda summu, un tiesai nav pamata apšaubīt parāda aprēķinu *(lietas 15.-17. lapa)*. Ne lietas materiālos, ne arī lietas iztiesāšanas laikā netika gūti pierādījumi, ka atbildētājs parādu 299,45 EUR apmērā par piegādāto un izlietoto dabasgāzi prasītājai būtu samaksājis. Tādejādi ir pamats atzīt, ka atbildētājs nav pildījis ar līgumu noteikto saistību, līdz ar ko no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams parāds par 299,45 EUR apmērā.

Prasītāja 2015. gada 8. septembrī nosūtījusi atbildētājam pretenziju par parādu *(lieta 18. lapa)*, lūdzot samaksāt parādu, tomēr atbildētājs parādu nav samaksājis.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja arī izdevumus par pretenziju nosūtīšanu 1,29 EUR apmērā.

Līguma 6.1. punktā pielīgta atbildētāja saistība segt prasītājai izdevumus, kas saitīti ar parāda piedziņu. Līdz ar to izdevumi, kas prasītājai radušies nosūtot pretenzijas par atbildētāja parādu, piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Prasītāja pamatparāda summu ir pierādījusi ar parāda aprēķinu. Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret celto prasību un parāda summu, un tiesai nav pamata apšaubīt parāda aprēķinu, līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams pamatparāds 299,45 EUR apmērā un izdevumi par pretenzijas nosūtīšanu 1,29 EUR apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja nokavējuma procentus 176,30 EUR par laika periodu no 2011. gada 14. aprīļa līdz 2015. gada 15. jūnijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Ar procentiem atbilstoši Civillikuma 1753. pantā noteiktajam saprotama atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējuma samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1765. panta pirmā daļa paredz, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Civillikuma 1759. panta 1. punkts nosaka, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs, un šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2008. gada 16. decembra noteikumu Nr. 1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 65. punktu par katru veicamā maksājuma kavējuma dienu lietotājs maksā sistēmas operatoram nokavējuma procentus – 0,15 % dienā no nesamaksātās summas.

Tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti lūdz piedzīt nokavējuma procentus. Nenorēķinoties par piegādāto dabasgāzi, atbildētājs ir pielaidis nokavējumu, un par nokavējuma laiku atbildētājam ir pienākums maksāt nokavējuma procentus. Turklāt saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu ir nosakāmas prasītājas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei, kā to lūgusi prasītāja.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi valsts nodevu 71,56 *(lietas 7. lapa)*. Prasītāja samaksājusi arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktu ir izdevumi, kas saistīti ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu saistītie izdevumi *(lietas 3.lapa)*, kā arī izdevumus par sludinājuma ievietošanu laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" 15,65 EUR *(lietas 41. lapa)*.

Minētie tiesas izdevumi no atbildētāja par labu prasītājai atbilstoši Civilprocesa likuma 41. panta pirmajai daļai piedzenama pilnā apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - desmit dienas no spriedumu spēkā stāšanās dienas.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta „a" apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 1. punktu, 193. pantu, 204.[1], 250.[25] pantu, 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu AS "Latvijas Gāze", reģistrācijas Nr. 40003000642, parādu 300,74 (trīs simti eiro 74 centi) nokavējuma procentus 176,30 EUR (viens simts septiņdesmit seši eiro un 30 centi) un tiesas izdevumus: valsts nodevu 71,56 EUR (septiņdesmit viens eiro 56 centi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 20,35 EUR (divdesmit eiro un 35 centi).

Noteikt AS "Latvijas Gāze", reģistrācijas Nr. 40003000642 tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no neatmaksātā pamatsummas 299,45 EUR (divi simti deviņdesmit deviņi eiro un 45 centi).

Piedzītās summas ieskaitāmas AS "Latvijas Gāze", reģistrācijas Nr. 40003000642, AS "Citadele banka" norēķinu kontā Nr.

LV32PARX0000004461029.

Noteikt /pers.C/sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2017. gada 26. aprīļa iesniedzot apelācijas sūdzību Aizkraukles rajona tiesā.

Tiesnese I.Zālīte